

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl JUDr. Lenkou Loudovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: **J. K.**, nar. X., státní příslušnost Nigérie
trvale bytem X.
t. č. v X.

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2021, č. j. KRPA-189571-29/ČJ-2021-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně

Shoda s prvopisem potvrzuje: K. R.

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 40 dnů. Žalovaný dne 23. 7. 2021 vydal rozhodnutí, na základě kterého žalobce zajistil ve smyslu ustanovení § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců na 30 dní.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že jeho italské pobytové oprávnění nebylo nikdy přerušeno, tudíž se na území České republiky (dále jen „**ČR**“) v době kontroly nacházel legálně. Na Italské ambasádě v Praze mu bylo řečeno, ať vycestuje zpět do Itálie v době, kdy se opětovně otevrou hranice. Žalobce uvedl, že si podal žádost o prodloužení italského pobytového oprávnění k pobytu a není si vědom toho, že mu bylo italské pobytové oprávnění přerušeno, mohl tak v ČR pobývat v rámci bezvízové povinnosti v délce 90 dnů. Žalobce svou pobytovou situaci řeší s italským právníkem, jeho pobytová karta je k vyzvednutí v Římě, a je proto toho názoru, že nemělo dojít k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce namítl, že správní vyhoštění je z důvodu pobytového oprávnění nezákonné a nerealizovatelné. Žalobce odkázal na bod 6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES (dále jen „**Směrnice**“), podle kterého rozhodnutí by měla být přijímána individuálně a měla by být založena na objektivních kritériích, a měly by se tudíž zohlednit i jiné skutečnosti než samotný neoprávněný pobyt. Stejně tak v bodu 16 je uvedeno, že využití zajištění za účelem vyhoštění by mělo být omezeno a mělo by podléhat zásadě proporcionality, pokud jde o použité prostředky a sledované cíle.
3. Žalovaný až na základě jednání s ambasádou Nigérie začal zjišťovat, zda má žalobce skutečně legální pobyt v Itálii. Tuto skutečnost měl žalovaný ovšem zjišťovat již v minulosti, kdy se o tomto dozvěděl. Touto nečinností žalovaného se tedy zcela zbytečně prodloužilo samotné zajištění žalobce, který nyní doplácí na procesní chyby žalovaného. Nelze tak trvat na tom, aby během ověřování pobytového statusu žalobce v Itálii byl žalobce nadále zajišťován, neboť jde velmi výrazný zásah do osobní svobody, který nemůže být ospravedlněn pouze chybami žalovaného, a navíc nemůže toto zajištění trvat v době, kdy žalovaný má k dispozici dokumenty o pobytu žalobce a pouze bude kontaktovat příslušné italské orgány, neboť to měl učinit již v počátku. Žalobce též odkázal na čl. 6 odst. 5 a čl. 15 odst. 1 Směrnice.
4. Žalobce dále namítl, že žalovaný nezohlednil existenci soukromého a rodinného života žalobce na území ČR. Žalobce uvedl, že má na území ČR přítelkyni V. (V. K., nar. X.), se kterou udržoval pravidelný vztah. V napadaném rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce neprokázal, že na území ČR žije rodinným životem, též uvedl, že žalobce na území ČR nikoho nemá, ani není rodinným příslušníkem osoby občana Evropské unie. Tyto informace jsou ovšem v naprostém rozporu se správním spisem. Žalovaný tak absolutně nerespektoval žalobcovo právo na rodinný a soukromý život. Pokud má v testu proporcionality převážít zájem bezpečí ČR nad zájmem respektování rodinného života, musí byt toto důkladně odůvodněno, což se v daném případě nestalo.

III. Vyjádření žalovaného

Shoda s prvopisem potvrzuje: K. R.

5. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že by tento v době svého zajištění, a následně i při prodloužení tohoto zajištění za účelem správního vyhoštění, disponoval platným italským pobytovým oprávněním. Žalobcem předložené povolení k pobytu v Itálii bylo platné do 17. 4. 2020. Sám žalobce v protokolu o podání vysvětlení uvedl, že v současné době nemá žádné platné dokumenty. Ukončení platnosti povolení k pobytu žalobce v Itálii bylo následně potvrzeno i sdělením Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Oddělením zahraničních vztahů Mikulov - Drasenhofen č. j. 140231-1/ČJ-2021-0604SZ, zaslaného na Ředitelství služby cizinecké policie dne 4. 8. 2021, podle kterého povolení k pobytu č. I13036698 uplynulo dne 17. 4. 2020. Žalobce tedy pobýval na území ČR neoprávněně, bez platného pobytového oprávnění.
6. Žalobce dále namítá, že má požádáno o prodloužení pobytového oprávnění v Itálii a na základě uvedeného nemůže být nadále zajištěn za účelem správního vyhoštění. Ze strany žalobce nedošlo ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí k relevantnímu doložení jím uváděných údajů. Žalovaným byly opětovně prostřednictvím Ředitelství služby cizinecké policie kontaktovány příslušné italské orgány, které však ke dni sepsání vyjádření k žalobě nezaslaly k možnému prodloužení pobytového oprávnění, či vydání nového pobytového oprávnění žalobci, žádnou odpověď.
7. Co se týče soukromých a rodinných poměrů žalobce, žalovaný správní orgán vycházel z údajů uvedených žalobcem v protokolu o podání vysvětlení, kdy žalobce uvedl, že na území ČR má přítelkyni V., avšak příjmení, datum narození a ani její adresu si nepamatuje. Na otázku, zda žije s občanem ČR nebo Evropské unie, nebo zda sdílí s někým takovým společnou domácnost, žalobce odpověděl, že nežije s občanem Evropské unie ve společné domácnosti. Na otázku, zda má nějaké vazby k ČR, žalobce uvedl, že nemá. Žalovaný zhodnotil rodinné a soukromé vazby, které má žalobce na území, přičemž bylo postaveno na jisto, že žalobce nedosahuje postavení rodinného příslušníka občana EU, a je státním příslušníkem Nigérie. Uvedená informace, že žalobce má na území ČR přítelkyni, občanku ČR, kdy v podané žalobě již uvádí celé jméno, příjmení a datum narození, nebyla žalobcem nijak doložena, tudíž na tuto informaci lze pohlížet jako irrelevantní.
8. K přípravě a samotné realizaci správního vyhoštění žalobce je dle ustanovení § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců příslušné Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „**Ředitelství**“), které zajišťuje letenku, nebo vyjednává průvoz žalobce přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do domovského státu. Dne 21. 6. 2021 bylo žalovanému doručeno sdělení Ředitelství, podle kterého žalobce disponuje platným nigérijským cestovním dokladem a neplatným povolením pobytu v Itálii. Vzhledem k tomu, že se odmítá dobrovolně vrátit zpět do domovského státu, bude realizace správního vyhoštění provedena v doprovodu policistů Ředitelství, oddělení doprovodu letadel. Z tohoto důvodu musí ředitelství zajistit pro eskortující policisty příslušná víza pro vstup na území Nigérie, a to cestou Ministerstva zahraničních věcí České republiky, dále ubytování pro policisty na Velvyslanectví ČR v Abui, letenky a PCR testy. V Nigérii je povinná karanténa, kterou by eskortující policisté nemohli absolvovat. Z tohoto důvodu se dne 3. 8. 2021 uskutečnila na Velvyslanectví Nigérijské republiky (dále jen „**Nigérie**“) v Praze konzulární návštěva za přítomnosti velvyslance

Nigérie a pracovníků ředitelství. Pan velvyslanec sdělil, že je nezbytné, aby byla ze strany ředitelství zaslána písemná žádost o udělení výjimky z karantény, a dále sdělil, že chce s uvedeným cizincem hovořit. Z tohoto důvodu se dne 19. 8. 2021 uskutečnila na Velvyslanectví Nigérie další konzulární návštěva za přítomnosti konzula nigérijského velvyslanectví, pracovníků Ředitelství a jmenovaného cizince. V rámci této návštěvy cizinec sdělil, že má v Itálii, kde měl povolen pobyt, který mu byl dle sdělení příslušných italských orgánů v dubnu 2020 ukončen, požádáno o prodloužení tohoto pobytu a veškeré dokumenty týkající se tohoto řízení má jeho zmocněnec v ZZC Vyšší Lhoty. Na základě těchto zjištění sdělil pan konzul, že je potřebné tyto skutečnosti nejdříve ověřit a výsledek těchto zjištění zaslat na Velvyslanectví Nigérie. Do té doby nebude zatím výjimka z karantény pro policisty řešena. Na základě shora uvedených skutečností bude Ředitelství zjišťovat stav týkající se prodloužení pobytu uvedeného cizince jak u zmocněnce jmenovaného, tak u příslušných italských orgánů. Vzhledem k shora uvedenému, nebude možné v současné lhůtě pro zajištění realizovat správní vyhoštění jmenovaného zpět do domovského státu.

9. Neprodleně po ověření údajného pobytu žalobce u příslušných italských orgánů bude správní vyhoštění žalobce realizováno, neboť je reálný předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území ČR, a to ve stanovené době trvání zajištění.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle ust. § 124 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání, c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení

Shoda s prvopisem potvrzuje: K. R.

zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států. Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

13. Podle ust. § 125 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
14. Při rozhodování o prodloužení doby zajištění jsou správní orgány povinny „*důkladně a svědomitě posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly [...]. Uvedené skutečnosti musí být přesvědčivým a nezpochybnitelným způsobem doloženy ve spisovém materiálu*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011 č. j. 1 As 119/2011-39). V odůvodnění stanovené doby zajištění (či jeho prodloužení) je třeba uvést, „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu)*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. října 2011 č. j. 1 As 93/2011-79).
15. Těmto požadavkům rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce vyhovělo. Žalovaný popsal, jaké úkony doposud provedl a jaké úkony bude třeba učinit, vycházel zejména z přípisu Ředitelství ze dne 20. 8. 2021. Realizace správního vyhoštění bude muset být provedena v doprovodu policistů Ředitelství, oddělení doprovodu letadel, z tohoto důvodu musí Ředitelství zajistit pro eskortující policisty příslušná víza pro vstup na území Nigérie, ubytování pro policisty na Velvyslanectví ČR v Abuji, letenky a PCR testy. Z důvodu vyjednání výjimky z povinné karantény pro eskortující policisty se uskutečnila na Velvyslanectví Nigérie konzulární návštěva, velvyslanec jako podmínku pro výjimku z karantény stanovil nutnost ověření stavu žádosti žalobce o prodloužení pobytu v Itálii. Ředitelství tak bude zjišťovat tyto skutečnosti u zmocněnce žalobce i u příslušných italských orgánů. Ředitelství musí obdržet souhlas Nigérie či Itálie s převzetím žalobce. Z praxe je žalovanému známo, že zařizování víz pro policejní eskortu trvá minimálně 10 až 20 dní, je nutné obstarat letenku, vzhledem k obsazenosti letů v době pandemie COVID lze očekávat cca 20 dnů, je nutné vyjednat průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy a komunikovat o vzetí cizince zpět do domovského státu. Prodloužení doby zajištění o 40 dnů je tak odůvodněné a dle názoru soudu přiměřené.
16. Pokud jde o námitky žalobce stran toho, že nemělo dojít k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění z důvodu jeho údajného italského pobytového oprávnění, soud uvádí, že v tomto řízení je přezkoumáváno rozhodnutí o zajištění žalobce, nikoli již

pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Podle tohoto rozhodnutí žalobce do Schengenského prostoru přicestoval na základě PKP IA č. I13036698 s platností do 17. 4. 2020. Prodloužení tohoto oprávnění nebylo zjištěno. Pokud měl žalobce jakékoliv námitky směřující proti zákonnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, měl a mohl je uplatnit v rámci příslušného správního řízení, a to jak svým vyjádřením učiněným v rámci řízení před správním orgánem I. stupně, tak prostřednictvím podání odvolání v rámci řízení odvolacího, případně v následném soudním přezkumu. To se však nestalo, žalobce se o stav řízení o správním vyhoštění žádným způsobem nezajímal, ačkoliv věděl, že toto bylo ve vztahu k jeho osobě zahájeno. Lze přičíst pouze k tíži žalobce, že zůstal v řízení o správním vyhoštění pasivní a z vlastního rozhodnutí nevyužil všech svých práv, která mu právní řád ČR přiznává. V rámci řízení o zajištění žalobce soud shodně s žalovaným vychází z jednoznačně doložené skutečnosti, že v případě žalobce existuje pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o správním vyhoštění, které žalobce nerespektoval a mařil jeho výkon.

17. Žalovaný tak v této otázce postupoval správně. Z informace od samotného žalobce vyplývá, že v době pohovoru dne 23. 7. 2021 žádným typem oprávnění k pobytu v ČR nedisponoval. Následně až v žalobě ze dne 5. 8. 2021 proti rozhodnutí o zajištění ze dne 23. 7. 2021 žalobce namítal, že o prodloužení italského povolení požádal, toto tvrzení však žádným způsobem nedoložil, také uváděl, že je v každodenním kontaktu s právníkem v Itálii, který příslušné doklady zašle žalovanému. Ani po téměř dvou měsících nebyl žalovanému ani soudu takový doklad zaslán. Konečně žalobce ani neuvádí, že je mu známo, že by jeho žádosti o prodloužení italského oprávnění k pobytu bylo skutečně vyhověno, natož kdy a o jakou dobu. Nutnost obrátit se na italské orgány vyvstala v souvislosti s diplomatickými požadavky Velvyslanectví Nigérie ve věci realizace správního vyhoštění žalobce. Pokud tedy žalovaný nyní v tomto směru vyvíjí aktivitu, není to z důvodu, že by v dřívějším řízení postupoval nesprávně či nezákonně, ale z důvodu diplomatických požadavků země původu žalobce při realizaci správního vyhoštění. Tyto žalobní námitky tak soud shledal nedůvodnými.
18. Žalobce odkazoval na Směrnici, konkrétně čl. 6 odst. 5 (*Je-li státní příslušník třetí země, který pobývá na území členského státu neoprávněně, účastníkem probíhajícího řízení o obnovení povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu, zvaží tento členský stát, zda neupustí od vydání rozhodnutí o navrácení, a to až do ukončení probíhajícího řízení, aniž je dotčen odstavec 6.*). Ze spisu však nijak neplyne, že by žalobce skutečně o prodloužení pobytu v Itálii požádal. Žalobce odmítá vycestovat dobrovolně, proto žalovaný správně činí kroky k realizaci správního vyhoštění, žalovaný vysvětlil, proč jsou tyto kroky nutné, a uvedl též časový odhad jejich uskutečnění, žalovaný neporušil ani zmiňovaný čl. 15 Směrnice.
19. Námitku nerespektování soukromého a rodinného života žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodnou. Žalobce nijak netvrdil změnu v rozhodných skutečnostech mezi vydáním rozhodnutí o zajištění a vydáním napadeného rozhodnutí a vzhledem ke krátkému časovému odstupu významné rozdíly nelze ani předpokládat. Žalovaný již v rozhodnutí o zajištění podrobně vysvětlil, proč nepovažuje vztah k přítelkyni V. za

dostatečně pevný a intenzivní (žalobce nevěděl příjmení přítelkyně, datum narození, ani její bydliště, neposkytl v tomto směru žádné jiné tvrzení či podrobnosti, než že má v ČR přítelkyni V.). Tyto informace zhodnotil jako naprosto nedostatečné, aby se jimi mohl podrobněji zabývat. Soud konstatuje, že žalovaný vyvinul dostatečnou snahu zjistit relevantní informace pro posouzení možného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, když žalobci kladl v rámci podání vysvětlení vhodné otázky, a rozhodně mu nelze vytýkat, že by se danou otázkou nezabýval a nevypořádal ji. Žalovaný se pak v napadeném rozhodnutí zabýval rodinným a soukromým životem žalobce na straně 6, shledal, že žalobce neprokázal, že by v ČR žil rodinným životem, žalobce se v ČR nemusí o nikoho starat, nemá zde žádný majetek, nežije s občanem EU ve společné domácnosti. Pokud žalovaný uváděl, že v ČR žalobce nikoho nemá, z kontextu je zřejmé, že bylo míněno, že nemá v ČR žádnou rodinu, žádné příbuzné či osoby na žalobci závislé. Skutečnost, že žalobce má v ČR přátele a přítelkyni, se kterou nežije ve společné domácnosti, a neví o ní ani základní údaje, nezakládá nepřiměřený zásah do soukromého či rodinného života. Žalovaný test proporcionality aplikoval správně, odůvodnění soud shledává dostatečným, žalovaný neporušil bod 16 Směrnice, naplnil též bod 6 Směrnice, když případ žalobce byl posouzen individuálně a na základě objektivních kritérií.

20. Z uvedeného dle soudu nepochybně vyplývá, že žalobce k území ČR neváže žádná vazba, která by mu znemožňovala vycestování, tj. ani relevantní rodinná vazba. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že žalovaný při posuzování možné realizace správního vyhoštění včetně přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života vycházel ze všech zjištěných skutečností a své závěry náležitě odůvodnil. Lze tedy konstatovat, že napadené rozhodnutí nepostrádá úvahy nepřiměřenosti zásahu správního vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce. Soud tuto žalobní námitku proto vyhodnotil jako nedůvodnou.
21. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí též zabýval možností uložení zvláštního opatření, proti těmto závěrům žalobce nic nenamítal. Po zhodnocení popsaného skutkového stavu žalovaný uzavřel, že není možné využít mírnější opatření, uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle shora uvedeného ustanovení by bylo neúčelné a nepostačující, s tímto závěrem se soud shoduje.
22. V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shoda s prvopisem potvrzuje: K. R.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně